**„Serviți cafea !” pe scena Ateneului**

*(Grigore Constantinescu – 12 aprilie 2011)*

Programul susținut de Orchestra **Concerto** a Universității Naționale de Muzică din București, în luna martie, marca împlinirea a trei decenii de la înființarea acestei formații studențești. Bagheta mobilizatoare a orchestrei **Concerto** a fost Horia Andreescu, muzician care a arătat întotdeauna un interes aparte pentru lucrul cu tinerii. Nicio obligație nu l-a îndreptat spre efortul considerabil de a aduce la un numitor comun al calității repertoriul ales pentru acest concert în care au figurat creații aparținând lui Bach, Haydn și Beethoven.

Importanța demonstrației orchestrei studențești, onorată cu invitația pe podiumul Ateneului Român, este suficient de convingătoare pentru participanți, reprezentând momentul unui examen de prestigiu și pentru Institutul universitar pe care îl reprezintă. De altfel și publicul a reacționat pe măsură, ascultând și încurajând cu aplauze performanțele tinerilor muzicieni. Poate că încadrarea unei cantate de Bach cu două simfonii clasice, explică acest interes. **Cantata „Cafelei”** trebuie să fi avut succesul ei în epocă, vădind preocuparea compozitorului de a reflecta, într-o quasi scenă de operă bufa, atracția sa față de muzica laică. Iar acum nu trebuie explicată atracția noastră pentru licoarea dulce amăruie. Pledează în favoarea cafelei o fiică neascultătoare care insistă să pună în valoare preferințele gustului monden. Soprana Bianca Manoleanu alege destul de rar, din repertoriul baroc, o muzică veselă. Ne-a surprins prin disponibilitatea expresivă, jocul cu împrejurările și execuția stilistică, solista dovedindu-se actor și cântăreț, improvizând jocul scenic al ofertelor ceșcuțelor cu cafea spre orchestră, dirijor și public. Tatăl – interpretat cu „severitate” de baritonul Jean-Cristof Bouton – o privește critic, neiertător până la capitulare. Povestitorul – tenorul Răzvan Țuculescu – se amuză împreună cu spectatorii, propunând concluziile unei istorioare ușor de urmărit, dar dificil de realizat interpretativ.

Horia Andreescu a acceptat această ipostază tematică, mult deosebită de finalul programului cu **Simfonia a III-a** de Beethoven, în care dirijorul a dezlănțuit energiile Titanului. Maeștri și tineri găsesc suficiente motive de satisfacție dialogând astfel cu publicul, într-o tradiție de imagine favorabilă Universității bucureștene de muzică.